

Εβδομαδιαία σοσιαλιστική εφημερίδα που εκδίδεται στη Νέα Υόρκη στην υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων.

Vol.85/No.38

18 Οκτώβρη 2021

## Οι κυρίαρχοι της Κίνας προβάλλουν τον Μάο, συνεχίζουν τις επιθέσεις ενάντια στον εργαζόμενο λαό

του Ρόι Λάντερσεν



NIKKEI ASIA Κόκκινοι φρουροί, υποκινούμενοι από τον Μάο Τσε Τουνγκ, δεξιά στο πόστερ, ταπεινώνουν δημοσίως έναν αξιωματούχο στη διάρκεια της αντεργατικής Πολιτιστικής Επανάστασης στην Κίνα το 1966-1976. Ο Φιντέλ Κάστρο είπε ότι ο Μάο και οι αντεπαναστατικές πολιτικές του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας οδήγησαν το Πεκίνο σε μια συμμαχία με τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ και σε "βάνουσες επιθέσεις" εναντίον των ηρωικών λαών του Βιετνάμ, της Αγκόλας και της Κούβας.

Το κινεζικό καθεστώς του Προέδρου Σι Τζινπίνγκ έχει ξεκινήσει κατά το τελευταίο έτος μια εκστρατεία με στόχο να φρενάρει τη χρηματοοικονομική δύναμη ορισμένων ιδιωτών καπιταλιστών και να ενισχύσει τον έλεγχο της επί της κρατικής καπιταλιστικής οικονομίας. Ο Σι όλο και περισσότερο παρουσιάζει τις πολιτικές του ως συνέχεια εκείνων του Μάο Τσε Τουνγκ, του σταλινικού ηγέτη του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας (ΚΚΚ) που τέθηκε επικεφαλής της Κινεζικής Επανάστασης του 1949 και διοίκησε το νέο κράτος επί 27 χρόνια.

Ο Σι, φορώντας ένα χιτώνιο που θύμιζε τον Μάο, είπε στους συγκεντρωμένους κατά τις γιορταστικές εκδηλώσεις του Ιούλη για την εκατοστή επέτειο του ΚΚΚ ότι «μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να σώσει την Κίνα». Στην πραγματικότητα οι πολιτικές του Μάο ήταν πάντα ένα ιδιοτελές προκάλυμμα για τα συμφέροντα των γραφειοκρατών, οι οποίοι μεταχειρίζονταν τους εργαζομένους ως αντικείμενα που πρέπει να τα διαχειρίζονται και να τα καταστέλλουν ανελέητα. Στις καταστροφικές συνέπειες του πολιτικού προσανατολισμού του Μάο συγκαταλέγονται ο θάνατος από λιμό εκατομμυρίων ανθρώπων

και η αιματηρή καταστολή του εργαζόμενου λαού και όσων τάσσονταν κατά του Μάο στο ΚΚΚ στη διάρκεια των σπασμωδικών κινήσεων του λεγόμενου Μεγάλου Άλματος προς τα Εμπρός και της Πολιτιστικής Επανάστασης.

Η κατεύθυνση αυτή βρίσκεται στον αντίποδα του εργατικού προσανατολισμού της μαρξιστικής ηγεσίας της κουβανικής σοσιαλιστικής επανάστασης. Ο Φιντέλ Κάστρο και το Κίνημα 26 Ιούλη καθοδήγησαν τους εργάτες και τους αγρότες να πάρουν την πολιτική εξουσία και να αναλάβουν όλο και μεγαλύτερο έλεγχο κάθε πτυχής της οικονομικής και της κοινωνικής ζωής, μεταμορφώνοντας μέσα στη διαδικασία αυτή και τον εαυτό τους. Οι εργαζόμενοι έγιναν συνειδητοί παράγοντες της ιστορίας, δίνοντας χείρα βοηθείας σε αντι-ιμπεριαλιστικούς αγώνες σε όλο τον κόσμο.

Σήμερα ο Σι και ομοϊδεάτες του αξιωματούχοι του κόμματος φοβούνται ότι οι έντονες ανισότητες στην Κίνα θα δώσουν το έναυσμα για εργατικούς αγώνες.

Ο Σι έχει πει ότι στην Κίνα «το κεφάλαιο υπηρετεί τον λαό». Μια κορυφαία οικονομική επιτροπή του ΚΚΚ προέτρεψε την κυβέρνηση «να ελέγξει τα υπερβολικά υψηλά εισοδήματα» φέτος το καλοκαίρι. Η κυβέρνηση τότε έλαβε δραστικά μέτρα κατά πλουσίων ατόμων τα οποία κατηγορεί για φοροδιαφυγή.

Ανακοίνωσε ότι η 72-ωρών, εξουθενωτική εργάσιμη εβδομάδα που τα αφεντικά επιβάλλουν σε εκατομμύρια εργαζομένους είναι “παράνομη” και έβαλε πλαφόν στις αυξήσεις των ενοικίων στο 5%.

Ο Σι έχει πρόσφατα επιβάλει εκατοντάδες ρυθμίσεις με στόχο τον περιορισμό του ποσοστού των κερδών ιδιωτικών εταιρειών υψηλής τεχνολογίας. Οι κρατικής ιδιοκτησίας επιχειρήσεις επεκτείνουν τις επενδύσεις τους σε τομείς της βιομηχανίας στις οποίες κυριαρχούσαν οι ιδιωτικές εταιρείες – συμπεριλαμβάνοντας και τομείς που έχουν σχέση με την εθνική ασφάλεια. Ο Σι έλαβε μέτρα τον περασμένο Νοέμβριο ώστε να εμποδίσει τον δισεκατομμυριούχο Ζακ Μα να ξεκινήσει τη δημόσια προσφορά μετοχών της Ant Group, εταιρείας που ανήκει σε αυτόν, που υπολογίζεται ότι θα ήταν η μεγαλύτερη από ποτέ άλλοτε.

Ο Ντενγκ Ζιαο-Πινγκ, διάδοχος του Μάο, είχε ξεκινήσει την επέκταση των καπιταλιστικών σχέσεων της αγοράς κατά τη δεκαετία του 1980, πράγμα που οδήγησε στη γρήγορη ανάπτυξη της βιομηχανίας, στην κερδοσκοπία και στην τεράστια επέκταση της βιομηχανικής εργατικής τάξης. Νέες πόλεις ξεφύτρωσαν στην ανατολική Κίνα. Οι ξένοι και οι Κινέζοι καπιταλιστές συσσώρευαν τεράστια πλούτη ξεζουμίζοντας εκατοντάδες εκατομμύρια εργαζομένους που ξεριζώθηκαν από την ύπαιθρο και σύρθηκαν στα εργοστάσια.

Η παρασιτική γραφειοκρατική κάστα που διοικεί το κινεζικό κράτος οργανώνεται διαμέσου του κυρίαρχου κόμματος, το οποίο έχει επεκτείνει τις γραμμές του φτάνοντας τα 90 εκατομμύρια μέλη. Αυτό το παραφουσκωμένο προνομιούχο κοινωνικό στρώμα στηρίζει την ύπαρξή του από την υπεραξία που αντλείται από την καπιταλιστική εκμετάλλευση του εργαζόμενου λαού.

Σήμερα οι κτηματομεσιτικές και οι κατασκευαστικές επιχειρήσεις έχουν στη δούλεψή τους σχεδόν το ένα πέμπτο του εργατικού δυναμικού. Μεγάλο μέρος της ανάπτυξης της καπιταλιστικής οικονομίας κατά την τελευταία δεκαετία έχει στηριχθεί στην οικοδόμηση ουρανοξυστών, που σήμερα είναι “πόλεις φαντάσματα” – συχνά πρόκειται για τελείως άδεια κτίρια. Στο μεταξύ, εκατομμύρια εργαζόμενοι ζούνε σε σπίτια κατώτερης ποιότητας.

Το Πεκίνο προσπαθεί να ελέγξει ως έναν βαθμό την κερδοσκοπία που σχετίζεται με την επιβαρυνόμενη με χρέη καπιταλιστική οικονομική άνθηση. Αυτό απειλεί με κατάρρευση την Evergrande, την πιο χρεωμένη εταιρεία ανάπτυξης ακινήτων στον κόσμο. Εκατοντάδες υπάλληλοι της Evergrande συμμετείχαν σε

συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από τα κεντρικά γραφεία της εταιρείας στη Σενζέν τον Σεπτέμβρη, όταν η εταιρεία σταμάτησε να τους εξοφλεί τα δάνεια που είχε λάβει από τα μόνους τους νωρίτερα φέτος.

Τα αφεντικά της Evergrande αναγκάζονται να ξεπουλήσουν μερικά από τα πιο ισχυρά τμήματά τους, αρκετά στην ίδια την κυβέρνηση, για να καταφέρουν να επιβιώσουν.

Μερικοί ξένοι επενδυτές που ανησυχούν για αυτές τις εξελίξεις, συνιστούν την απόσυρση των επενδύσεών τους από την Κίνα. Άλλοι, όπως ο μεγιστάνας των ΗΠΑ Έλον Μασκ, επιδοκιμάζουν το Πεκίνο επειδή προσπαθεί να ασκήσει μεγαλύτερο έλεγχο.

Οι κυρίαρχοι του Πεκίνου έχουν λάβει αυστηρά μέτρα στο Χονγκ Κονγκ. Έχουν απαγορεύσει τις διαδηλώσεις και φυλακίσει αυτούς που ασκούν κριτική. Έχουν απειλήσει ότι θα εισβάλουν και θα υποτάξουν την Ταϊβάν.

Η κυβέρνηση, προκειμένου να υπερασπίσει τα συμφέροντά της σε όλη την περιοχή του Ειρηνικού και την Ασία, ενισχύει τις στρατιωτικές δυνάμεις της, αυξάνοντας τις εντάσεις με την Ουάσιγκτον, η οποία θεωρεί τον Ειρηνικό ως το “έπαθλό” της ως νικήτρια της μπερλιαστικής σφαγής του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Το 2013 με πρωτοβουλία του Σι, βασικό στοιχείο της εξωτερικής πολιτικής της Κίνας έγινε ένα τεραστίων διαστάσεων σχέδιο με την ονομασία Ζώνη και Δρόμος. Με δάνεια κρατικών τραπεζών, κατασκευαστικές εταιρείες προχωρούν στην οικοδόμηση έργων υποδομής που οι Κινέζοι καπιταλιστές χρειάζονται ως παγκόσμιους «οικονομικούς διαδρόμους» για να αυξήσουν τις εξαγωγές και τις εισαγωγές τους.

Τα έργα αυτά υποδομής με κόστος 843 δισεκατομμύρια δολάρια είναι κατανεμημένα σε 165 χώρες. Σύμφωνα με την AidData, χρέη προς την Κίνα που έχουν περιφερειακές κυβερνήσεις οι οποίες συνδέονται με τα έργα του άξονα Ζώνη και Δρόμος, χρέη που δεν αναφέρονται πουθενά, ανέρχονται σε άλλα 385 δισεκατομμύρια δολάρια.

Η κυβέρνηση του Λάος υποχρεώθηκε να παραδώσει στο Πεκίνο τη μερική ιδιοκτησία του ενεργειακού της δικτύου αξίας 600 εκατομμυρίων δολαρίων με αντάλλαγμα ελαφρύνσεις στην πληρωμή δανείων προς πιστωτές της που έχουν την έδρα τους στην Κίνα.

### **Η Κούβα: παράδειγμα για τους εργαζομένους**

Η συμπεριφορά του Πεκίνου βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τον ανιδιοτελή διεθνισμό που χαρακτηρίζει την εξωτερική πολιτική της κουβανικής κυβέρνησης. Στην πραγματικότητα, υπάρχει ένα μακρύ ιστορικό διενέξεων μεταξύ της ηγεσίας της κουβανικής σοσιαλιστικής επανάστασης και του Μάο και των σταλινικών οπαδών του, οι οποίοι έχουν συμμαχήσει με αντεπαναστατικά καθεστώτα, από το απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής μέχρι τη Χιλή του Πινοσέτ.

Η κυβέρνηση της Κούβας κινητοποίησε 425.000 εθελοντές για να συμμετάσχουν στον αγώνα που διεξήγαγαν οι μαχητές της Αγκόλας, και της Ναμίμπιας και συνέβαλαν στην κατατρόπωση των δυνάμεων της Νότιας Αφρικής, μεταβάλλοντας την πορεία της ιστορίας της Αφρικής. Ο Μάο και το Πεκίνο στήριξαν τη Νότια Αφρική.

«Η αποτροπιαστική προδοσία της υπόθεσης του διεθνισμού που διέπραξε η κινεζική ηγεσία», είπε ο Κάστρο το 1978, «η παράλογη πολιτική της συμπεριφορά και η επαίσχυντη συμμαχία της με μπερλιαστικές δυνάμεις, αποτελούν σκληρά κτυπήματα προς τις προοδευτικές δυνάμεις του κόσμου».

«Το Βιετνάμ, η Αγκόλα και η Κούβα –μικρές χώρες που έχουν κατακτήσει ένα στέρεο, αναγνωρισμένο κύρος στον κόσμο με τις ηρωικές τους δράσεις, στο παρελθόν και σήμερα, με τον ανένδοτο, σταθερό και δίχως ταλαντεύσεις αγώνα τους κατά του ιμπεριαλισμού– σήμερα δέχονται βάνουσες επιθέσεις, αντιμετωπίζουν την εχθρότητα και τη λασπολογία από την προδοτική κινεζική ηγεσία».

«Αργά ή γρήγορα», συμπέρανε ο Κάστρο, «ο σκληρά εργαζόμενος, μαχητικός, γεμάτος αυτοθυσία, ηρωικός και επαναστατικός κινεζικός λαός θα ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς του με τους προδότες που έχουν παραδώσει τις όμορφες σημαίες του διεθνισμού στον ιμπεριαλισμό».

Σήμερα, ο φόβος απέναντι στους επερχόμενους αγώνες της εργατικής τάξης ωθεί το καθεστώς του Σι να εκθειάζει τον Μάο και να αναλαμβάνει σειρά άλλων πολιτικών.

<https://themilitant.com/2021/10/09/embracing-mao-chinese-rulers-continue-assault-on-working-people/>